FRANCESC MARCÉ I PUIG

CANTS DE SIRENA

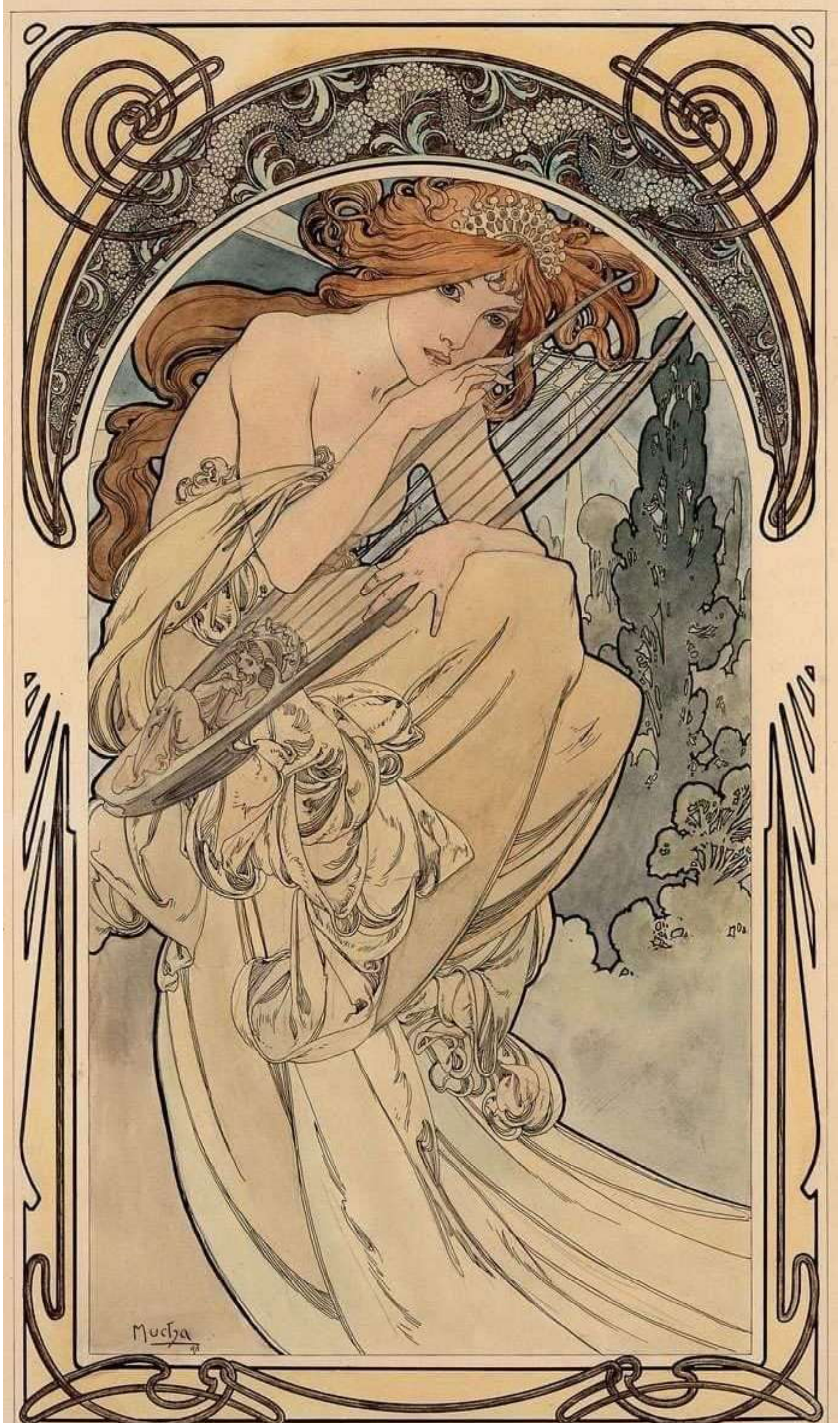

Castellar del Vallès 2022

© Francesc Marcé i Puig

Esta obra está licenciada bajo la Licencia Creative Commons Atribución-NoComercial-SinDerivadas 4.0 Internacional. Para ver una copia de esta licencia, visite http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/.

FRANCESC MARCÉ I PUIG

CANTS DE SIRENA

Portada: Alphonse Mucha. Allegorie de la musique. 1898

ÍNDEX

1 - Cants de sirena....................7
2 - A vegades III....................9
3 - A vegades l’atzar....................10
4 - Canto el cos elèctric (recordant Whitman)....................12
5 - Anhelo....................14
6 - Escala al setè cel....................15
7 - Més corpus de sang....................16
8 - Patxanga....................17
9 - Magritte estabornit....................18
10 - Potser, potser, potser....................19
11 - Quin goig quan tornes....................20
12- Sóc feliç perquè....................21
13 - Reflexos de primavera....................22
14 - Ocells i ocellots....................24
15 - Munió de gafarrons....................26
16 - Cims i simes.................... 27
17 - Flor de novembre....................28
18 - Tothom caçant mosques....................30
19 - Quin goig de viure....................31
20 - Tannkas tardorals (1)....................32
21 - Tannkas tardorals (2)....................33
22- Tannkas tardorals (3)....................34
23 - Tannkas tardorals (4)....................35
24 - Psicòpates quotidians.................... 36
25 - Em plau....................38
26 - Enamorat d’un somriure....................39
27 - Qui sap si un dia....................40
28 - Elegia per en Quim....................41
29 - Tannkas per tancar (1)....................43
30 - Tannkas per tancar (2)....................44
31 - Tannkas per tancar (3)....................45

32 - Tannkas per tancar (4)..46
33 - Tannkas per tancar (5) 47
34 - Quan tot s'hagi acabat...48

1 - CANTS DE SIRENA

Esparvers i marmotes
solquen els mars en sis-cents.
Els han tallat les potes.
Ja no els funcionen els gens.

Mala maror a les xarxes.
Les sardines s’autoimmolen.
Els taurons s’han tornat fatxes.
Els pescadors no pesquen ni ho volen.

Quan surtis al carrer,
compte amb els camions.
Assetgen emmascarats,
per si no som bons minyons.

En girar la cantonada,
no et desitjaran bona vesprada.
Et giraran la cara
amb un enfilall d’ insults.

Massa enemics imaginaris.
Fan festa grossa els escorpins.
L’esperma tòxic
no engendra violins.

No ens calen guerres amoroses,
ni tampoc amors asfixiants,
ni fades entabanadores,
ni sirenes amb els seus cants.

15 de gener de 2022

2 - A VEGADES III

7 de febrer de 2022

A vegades esclaten cent sols
prenyats d'universos genuïns.
Els mars catapulten estels
dins les immenses lluentors de la nit.
S'hiperplassien els cors bategant,
marcant el compàs dins del pit.

A vegades les pells es desfan
en magmes borbollants compartits.
Ardències escampades arreu.
El món sencer en un instant.
Fogueres de mel, dolça i penetrant.
Els trons units en una sola veu.

A vegades viure és senzill.
Només cal deixar-se portar
per corrents de núvols tranquils
amarats de rosada sensual,
esclafits de mirades en un espill,
rius de lava animal.

A vegades un i un fan mil.
Els segons són minuts, les hores un any.
El temps s'expandeix desaforat.
Tots els crits esdevenen un cant.
Els ametllers florits es fonen en fang
i plouen espurnes de felicitat.

3 - A VEGADES L'ATZAR

A vegades l'atzar destrueix pronòstics.
Els pòsits ja no és sedimenten,
ni les aigües resten plàcides.
Hi ha gàrgoles a tots els pòrtics,
culs de got a totes les escales
i les baranes ja no sustenten.

A vegades l'atzar és font de llum
que forada les ninetes
i devora les neurones
en un vol ondulat com de verdum
que esfondra totes les màscares
en fluxos d'energia desbordats.

A vegades no cal mirar enlloc
doncs l'atzar no retorna la mirada.
Són noves les percepcions,
noves i antigues les sensacions.
Tant és la foscor com l'albada.
Tant és el sol com la pluja.
No cal tenir por del foc,
ni de l'escalf de les brases,
ni córrer a cercar sopluig.

A vegades l'atzar crea i no enderroca,
en una ontogènesi de perfums,
un allau d'orgasmes no continguts,
que trenca límits desconeguts
i engendra glopades de vida
on des de temps ignots sols hi havia roca.

16 de febrer de 2022

4 - CANTO EL COS ELÈCTRIC (RECORDANT WHITMAN)

Canto al cos elèctric,
font de gaudi, dolor i totalitat,
fluint amarat d’altres cossos,
que es fonen en un esclat.

Canto al cos omnívor,
volcà d’emocions i pensaments,
sense límits ni fronteres,
Infinites corrents vibrants,
sense gloria ni pecat.

Canto al cos ressuscitat,
vehicle de vida i mort,
receptacle de cels grisos,
de sols lluents esbojarrats.

Canto al cos obert
a fantasies i veritats,
a fluids humits i alès ardents
de masses encabronades
que cerquen llibertat.

Canto al cos alliberat
de falsos compromisos,
més enllà de terra i mar,
fonent futur i passat.

Canto al cos recent nascut
i el que arriba al seu final,
al que s’arrossega i al que vola,
curulls de tendresa, ràbia i combat.

Canto al cos nou sens defallir.
Aquell que es deleix pels altres cossos
que l’envolten a cada instant,
emissors de bellesa intemporal.

Canto al cos cansat
que reneix cada matí
com si res no hagués passat,
escampant arreu
els seus bocins més preuats.

19 de febrer de 2022

5 - ANHELO

3 de març de 2022

Anhelo el teu cor bategant,
quan no hi ets, a cada instant,
el teu cos rellent i dolç
que m'embolcalla com a un infant,
la voluptuosa infinitud del teu alè,
la teva veu que m'acarona amb el seu cant.

Quan dos cossos es troben
neix un univers sense final,
les ànimes es fonen,
la fi del camí tant se val.
Ocells d'un mateix niu, aigües tumultuoses,
brins d'herba tremolant.

Anhelo aquest somriure que et fa més bella,
el teu gaudi aclaparador,
aquest desig que ens anorrea,
aquestes mirades que es troben
com sageta penetrant,
capoll de seda que es cabdella.

Quan la terra crema
i els afanys coven desencís,
queda el delit de l'un per l'altre,
cau de noves esperances,
d'albades venidores,
promesa d'un nou món menys fonedís.

6 - ESCALA AL SETÈ CEL

Glopades de mar a la calma de la nit.
Rius de carnalitat furgant les ombres del matí.
Luxúria d'instints volguts, cercats, espontanis.
Gula executada degustada a quatre mans.

Gimcanes de roques i esculls erosionats
per ones recursives en eterns retorns.
Besades furtives far de les vesprades.
Cabdells nocturns de cossos entortolligats.

Records passats i presents renovats.
Ànimes descabdelladas renaixent a cada instant
en inacabables riallades fulgurants,
en somrisos seductors de somnis ben reals.

Barques que enxarxen desitjos assolits,
moixaines, tendrors de dits que es palpen,
camí d'un altre instant, d'un endemà.
Mans dansaires que es van trobant i retrobant.

Solituds minvades per abraçades sens final,
ullades fugisseres, mirades subtilment punyents,
petites passes compassades contrapuntades en un ball,
teixidores d'una escala que mena sempre endavant.

13 d'abril de 2022

7 - MÉS CORPUS DE SANG

20 d'abril de 2022

Mares que corren a alletar infants famolencs
sortint de la fàbrica, l'oficina, el bar,
l'hospital, el taller, la botiga o el bordell.
Bombes que no coneixen colors esclaten clatells
a Síria, Ucraïna, el Iemen, Sèrbia o l'Iraq.
Altres s'ofeguen mar endins per finir en camps riberencs.

Opulència mental la del nostre Occident,
dia a dia secretant realitats inexistents
de venedors de fum que engoleixen cervells.
Atzagaiades compulsives de joves i vells
marcant personalitats en vaivens intermitents.
Massa bipolars defugint espaordits complexitats ixents.

Pares castrats capant les llavors dels seus infants,
amorrats a pantalles gegants que els van devorant.
Fes de creients brandades com espases punyents.
Amors llefiscosos, que vetllen pel nostre bé,
capgirant tots els fulls de passats esdevenidors i presents.
Flors de plàstic o tela simulant olors omnipotents.

Calen més Corpus de sang, de semen i fluids vaginals,
escampant arreu resurreccions d'instints oblidats.
Més dalles ben esmolades cercant els colls dels botxins,
que ens dicten les vides tant per fora com per dins.
Deixem que ens creixin les ales per sobrevolar els espadats.
Mutem en xoriguers i buidem el cap de pardals.

8 - PATXANGA

27 d’abril de 2022

El món d’avui és una patxanga,
patxanga tràgica de drames reals
i tragèdies imaginades,
d’éssers esporuguits brandant cilicis,
d’auguris d’inacabables mals,
de portalades tancades.

Al món d’avui ens volen anorreats,
a casa, la feina, el país o l’estat,
ascètics, ploramorts, apocalíptics,
oncles Tom esclaus de si mateixos,
arcs de Sant Martí acromàtics,
ulls caiguts com els dels peixos.

El món d’avui no és l’únic món,
ni la casa, feina, país o estat,
únics estat, país, casa o feina.
Burxant es troba una altra eina,
es copsen altres veritats,
més enllà de ser un simple clon.

Prou patxangues interessades.
Trencar els ous no és endebades.
Ni alfes, omegues, deltes u òmicrons,
ni guerres o paranys tancaran les portes,
si tots junts, en rotllana sensual,
cridem fort: no som d’eixe món!.

9 - MAGRITTE ESTABORNIT

Plouen espurnes de cel sobre Magritte,
que plora de ràbia en veure els interpretadors
exprimint la taronja per atorgar-li sentit.
Fa bullir l’olla buida de les pors,
posant en crisi el coneixement,
esberlant certeses que esclavitzen la ment.

Vaixells fets de mar que ves a saber si naveguen.
Ocells vegetals davant portes que no amaguen res.
Amants que es besen sens trobar-se.
Objectes gegants, mobles petits, parets de núvols.
Taüt assegut en una cadira de góndola.
Quan el món explota ningú sap on amagar-se.

La pipa no és una pipa: avui no el deixarien fumar.
Trencant els límits del a fora i el a dintre.
Ni tan sols la finestra mostra la realitat.
Peixos amb cames, estàtues aprenent a volar.
Quan el darrera és davant i aquest darrera
sols si el cap esclata es copsen les veritats.

5 de maig de 2022

10 - POTSER, POTSER, POTSER

Potser hem construït un món de ploramiques,
gemegaires, planyívols, fent el ploricó.
Masoquistes endèmics que se'n vanten.
Potser veiem sempre buides les piques.
Gaudim, tot i no ser d'or, de la presó.
Sembla que les feredats ens alimenten.

Potser hem construït un país de ploramiques.
Plau la paranoia, àlibi de por al canvi.
Sempre en aquella vall de llàgrimes.
Esclaus dels nostres esclavatges:
seguretat amb temor un bon bescanvi.
La utopia que fa curt ja omple les ànimes.

Potser hem construït famílies de ploramiques,
pendents del món feliç que mai arriba.
Freud en diria enyorança de l'úter matern.
Vivim la vida com un constant pànic.
Covards de mena sempre a la deriva,
immersos en el dubte sempitern.

Potser tots plegats vivim del mite
que es pot repicar i anar a la processó.

22 de maig de 2022

11 - QUIN GOIG QUAN TORNES

El jardí plora gotes de suor,
la casa s’esmuny carrer avall,
quan tu no hi ets.
Xiscla esverat el teu coixi del llit,
rosa olorosa del meu desert florit.
Les merles no canten sota la pluja,
però les flors respiren sens cap ventall.
Quin goig quan tornes i ja no ets sols remor.

24 de maig de 2022

12- SÓC FELIÇ PERQUÈ...

30 de maig de 2022

Sóc feliç perquè els cops de la vida em fan més fort,
perquè encara que colpegi ja no em pot tombar,
perquè cap mosca voleteja cadàvers de desesperança,
perquè ja no importa si el pi és recte o tort,
perquè es pot alhora continuar i començar,
perquè ja no em venç la recança,

perquè engoleixo la vida a glopades
sens arribar mai a ennuegar-me,
perquè mai és tard per començar,
perquè fer-ho no és endebades,
perquè trobar-me és retrobar-me
i no deixar mai de mirar enllà,

perquè es pot estar trist i alegre alhora,
perquè es pot ser tou i forcegut alhora,
perquè es pot gaudir i raonar alhora,
perquè viure no és morir,
perquè res s’exclou en l’esdevenir de les coses,
perquè els esclats són força nova,

perquè després de la son ve el despertar
i llavors la vida t’agafa de la mà,
però no hi ha sort si no se la cerca,
ni hi ha foc sens avivar,
ni pluja sens mullar-se,
ni cap guany sens arriscar.

13 - REFLEXOS DE PRIMAVERA

Serps d’estiu,
les úniques noticies,
fent la viu viu,
qui encara no és mort
com pot sobreviu.

Núvols somorts,
gavines cridaneres,
gra de sorra a l’ull,
llavis vaginals,
foc d’encenalls,
la primavera bull.

Camises llampants,
cossos brillants,
caps estabornits,
embull de dies i nits,
desitjos assolits.

Somrisos curulls,
riures esclatants,
besos infinits,
sortejant els esculls.

Viatges iniciàtics,
il·lusions d'infant,
cels cromàtics,
encontres que es fan i es desfan.

Tornar a començar,
cada dia una fita,
tant és avui com demà,
la ment ben desperta
i estesa la mà.

Si no cau ni una gota,
algun dia caurà.

15 de juny de 2022

14 - OCELLS I OCELLOTS

Gralles grolleres
canten al desencís
mentre gavines rialleres
vomitegen bilis.

La merla solitària
fa un cant fonedís,
burxant la fondària,
cercant el paradís.

Falciots en estol
respiren solidaritat,
vol rere vol,
descobrint la veritat.

Pit-roigs i mallerengues
piulen refilons,
aliens a pelleringues,
lluny d’abdicacions.

Tórtores i coloms,
rates amb ales,
fan de majordoms
i s’adormen a les palles.

D’ocells i ocellots
el món n’és ple,
esfondrant-se als llots
o revifant l’alè.

16 de juny de 2022

15 - MUNIÓ DE GAFARRONS

Munió de gafarrons
saltant de pi en pi.
Natges encisadores
s’apoderen del meu llit,
corbes de guitarra
per on fer camí.

Munió de gafarrons
van i vénen sens destí.
Cabells de plata,
llavis amorosits,
solquen viaranys
per sota del meu pit.

Munió de gafarrons
s’enlairen sens despit.
Somnis dolços amor,
seguirem fosos,
dibuixant un quatre,
fins que es dissipi la nit.

29 de juny de 2022

16 - CIMS I SIMES

Quan conflueixen
cims de felicitat
i simes de tristor,
res no s’ha acabat.
Si no ens venç el temor,
les esperances reneixen.

Orgasmes de nit,
llàgrimes de dia.
Contraris dins del pit,
però seguim fent via.

Una de freda
i una de calenta.
Basardes a la cleda
i audàcia que empenta.

Quan arriba el moment
d’assolir el yin i el yang,
la vida es fa més fàcil,
rescatant perles del fang,
cercant horitzons gràcils
sense cap lament.

16 de juliol de 2022

17 - FLOR DE NOVEMBRE

Flor de novembre,
nascuda a contracor,
en un món esquerp.
No et sabem entendre.
Per això ens fas por,
com a Adam la serp.

Ànima lliure
en ta solitud.
No ets cantell rodat,
ni xai del ramat.
No has eixit per viure,
ni ésser pou de virtut.

Fes-te mar enllà
on se t'endugui el vent.
A port no hi fas res.
Et voldran subjugar
sens ni fer-ne esment
anorreant-te amb un bes.

El teu cervell,
fet de sucre i sal,
no és nat per estimar
ni per desitjar cap mal.
El teu cor un cabdell
que no sabem desfilar.

Flor de novembre,
flueix sens destí.
Marca el teu ritme,
dins d’un núvol tendre,
en un vel de setí.
Estrany algoritme.

16 de juliol de 2022

18 - TOTHOM CAÇANT MOSQUES

No sols crema el foc:
l'aire que respirem,
aire enverinat
per odis ancestrals,
alè de falsos déus.

Ments tèrboles,
dins cors encongits,
sexes adormits,
somnien monstres,
engendres de l'oblit.

Cossos de fang,
fruit de la imaginació,
solquen mars de tro
sens saber nedar,
perduda la il·lusió.

Lluna, sol i estels
rera bromes fosques.
Estius sense flors.
Nits sense mel.
Tothom caçant mosques.

28 d'agost de 2022

19 - QUIN GOIG DE VIURE

Lament d'estiu,
d'orgasme infinit.
No em sap greu la nit
ni tant de brogit.

Em plau la mar calma
i l'oceà embogit,
els núvols sense pluja
i els cels enterbolits,
aquest sol infernal
que crema el cos
i alimenta l'esperit.

Engoleixo mirades
tot deixant-me abraçar,
ensenyorint-me del temps
que s'esmuny dins la mà.

Quin goig de viure
quan es fonen l'ahir, l'avui i el demà.

28 d'agost de 2022

20 - TANNKAS TARDORALS (1)

De ben poc serveix
respirar sense aire,
pensar sens cervell,
voler volar sense ales,
disparar sense bales.

28 de setembre de 2022

21 - TANNKAS TARDORALS (2)

Alguns neixen morts,
alguns altres hi viuen,
molts sobreviuen,
sens saber perquè ho fan,
ni saber cap a on van.

28 de setembre de 2022

22- TANNKAS TARDORALS (3)

Quan navegues lluny
no tens cap garantia
que, en arribar a port,
el que t'acabis trobant
no sigui sols la mort.

28 de setembre de 2022

23 - TANNKAS TARDORALS (4)

Que bell viatjar
tot i ser cap enlloc,
gaudint del viatge,
sense traves ni pors,
amb ànim d’abordatge.

28 de setembre de 2022

24 - PSICÒPATES QU0TIDIANS

Mars embravits
s’escolen per les aigüeres de l’infinit,
baixant cel enllà,
com alès de psicòpates desencadenats.

Ni flors, ni violes, ni lliris.
Tant sols deliris
de cervells adormits.

El veí és el teu enemic,
única consigna d’aquests cors tant petits,
que esclaten dins dels pits,
excretant gripaus embogits.

Quanta misèria acumulada
darrera de cadenats invisibles,
de pells tatuades
amb l’odi dels seus déus.

Quanta amargor disfressada
d’egos hipertrofiats,
que no poden sobreviure
sens esclafar qui els passa pel costat.

Cops de puny i puntades de peu,
l’únic llenguatge
dels qui no saben que tenen veu.

Quitxalla que creu menjar-se un món,
que els engoleix i els vomiteja
com excrements mal digerits.

Mars embravits
supurant per les escletxes
d'uns murs enfortits.
Maons primaris d'un sistema
cada vegada més enterbolit.

14 d'octubre de 2022

25 - EM PLAU

Em plau la teva pell dolça,
la melodia del teu alè,
les carícies de la teva veu,
aquesta presència que m’embolcalla,
aquest desig sense fre,
la petjada del teu peu,
quan abraçats lliurem batalla.

14 d’octubre de 2022

26 - ENAMORAT D'UN SOMRIURE

Els meus òrgans llampeguegen
quan m'arriba el teu somriure.
La llum que irradia el teu cos
fumiga tots els escurçons.
Reneixen les tendreses
i els desitjos oblidats.
Els verins ja no gemeguen.
Les pedres volen viure.
Esdevé dolç allò amargós.
Les teves dents m'omplen d'ablucions,
preludi d'una gran besada.
Empetiteixen els espadats.

16 d'octubre de 2022

27 - QUI SAP SI UN DIA

21 de novembre de 2022

Taules voladores
planen sobre el cel
d’un país desballestat,
mentre creixen els nans,
com cua d’estel,
sens cap bri d’humilitat.

Qui sap si un dia,
al final del camí,
quan calgui fer balanç,
tants cadàvers enterrats
desbordin la llera
d’aquest riu imaginat.

Bicicletes voladores
atropellen vianants,
fets de pasta de moniato,
que de tant mirar enrere
han deixat d’ adonar-se
del que tenen al davant.

Qui sap si un dia
algú reclamarà
tant males inversions,
amb interès de demora,
llum i taquígrafs
i un bon ball de bastons.

28 - ELEGIA PER EN QUIM

Company, te n’has anat.
No ens recordàvem les cares
que mai més es miraran.
L’orgull ens va vèncer
per davant de l’amistat.
Fàcil fugir més que convèncer.

El teu caos em superà.
No vaig saber situar-me
al teu cervell esbojarrat.
Mai se’m va acudir
que potser d’amagat
m’estenies la mà.

Quants dies feliços vam viure,
fugint de la quotidianitat.
On és aquella Garrotxa
i aquell mas desballestat?.
L’amic Quel que també marxà?
Junts no tornarem a riure.

La teva mort m’ha despertat
una màxima per recordar:
Quan cal fer avui les coses
no les ajornis per demà.
Adéu company de trapelleries.
Ens retrobarem a l’eternitat.

PD. Qui no es consola és perquè no vol,
o perquè ha oblidat reprendre el vol.

24 de novembre de 2022

29 - TANNKAS PER TANCAR (1)

Paraules buides
que ja no diuen res
filen discursos.
Botifarres de pagès
de regustos perversos.

12 de desembre de 2022

30 - TANNKAS PER TANCAR (2)

Tant si crema el sol
com si el vent congela
qui vol i dol
el gat pentina.
Quina clientela.

12 de desembre de 2022

31 - TANNKAS PER TANCAR (3)

Cants de sirena
omplen els balcons
de llums i anissos.
Paleta de vernissos
per engreixar bacons.

12 de desembre de 2022

32 - TANNKAS PER TANCAR (4)

Ja no es pentinen
les bruixes ni van de dol
si plou i fa sol.
Mirades que enverinen.
A cada bugada un llençol.

12 de desembre de 2022

33 - TANNKAS PER TANCAR (5)

Soc tant petitet
que de versos no en sé dir.
Aneu tots a dida.
Obriu-me la gàbia
i seguiré el meu camí.

12 de desembre de 2022

34 - QUAN TOT S'HAGI ACABAT

Llepades de cargol
sobre llambordes fresques,
que amb saviesa de mussol
dels pans en fan llesques,
coronen esclafits,
ofeguen tots els crits,
tergiversen les cançons
i ericen els mugrons.

Quan es lleva la nit
es tanca l'envelat,
s'apleguen veles mullades,
com si res hagués succeït.

Llepades de cargol
amb llengua de vidre
amorteixen les llums
dels desitjos inconscients,
els intents d'emprendre el vol,
qualque prova adduïda,
del futur en fan fum
i escorxen els impacients.

Quan tot s’hagi acabat
bulliran els cargols
a l’olla de la vida,
ja no hi haurà més bunyols
ni espines a l’eixida.

14 de desembre de 2022